

Fengshuicorrie

Het verhaal van thuis

Feng Shui

Corrie Gerritsma
2025

Schrijver Corrie Gerritsma
Uitgegeven 2025
eerste druk

Het verhaal van thuis.

Index

Voorwoord.....	4
9. De voordeur van mijn thuis.....	9
9.1 De voordeur.....	11
8. De harmonie van thuis.....	14
8.1 De hal.....	15
7. De woonkamer het hart.....	17
7.1 Het tafeltje als herinnering.....	18
7.2 Een harmonie van binnen en buiten.....	21
6. Een moment in de keuken.....	24
6.1 De ronde tafel volgens Feng Shui.....	25
6.2 Met aandacht in de keuken.....	28
5. De badkamer als toevluchtsoord.....	32
5.1 De badkamer als zuivering en zelfzorg.....	33
4. Mijn oase de slaapkamer.....	36
4.1 De slaapkamer voor mentale rust.....	38
3. Het toilet de afvoer van mijn huis.....	41
2. Opruimen en rommelen.....	43
1. Mijn huis is de spiegel van mijn ziel.....	46
1.1 Een slotwoord	49
1.2 Jouw reis gaat verder.....	50

Voorwoord

Voor mij gaat dit boek over het gevoel van thuiskomen—niet alleen in een fysieke woning, maar ook in mezelf. Ik ervaar mijn huis als een plek waar ik me veilig voel, waar ik de buitenwereld even kan laten voor wat het is en volledig kan ontspannen. De muren om me heen bieden niet alleen bescherming, maar ze creëren een ruimte waar mijn ziel kan ademen en mijn hart tot rust komt. Soms voelt het zelfs alsof niet ik mijn huis kies, maar dat het huis mij kiest. Alsof het me een verhaal wil vertellen, een betekenis wil geven die diep in mij resoneert.

De trap uit mijn geboortehuis heeft een blijvende indruk op me achtergelaten. Jarenlang heb ik er spookachtige dromen over gehad. Steeds weer dezelfde droom: ik wilde weggkomen, maar mijn benen weigerden te bewegen. Mijn voeten leken vastgeplakt aan de grond. Ik zag mezelf rennen, voelde het klamme zweet op mijn huid, maar ik kwam geen centimeter vooruit. In paniek schreeuwde ik, maar er kwam geen geluid uit mijn keel. Het was alsof ik gevangen zat in een onzichtbare greep.

Wat maakte me zo bang? Het was iets ongrijpbaars, iets wat ik niet kon zien, maar wel voelde op de overloop. Die vierkante ruimte waar vijf deuren op uitkwamen en waarboven een luik naar de zolder zat. Dat luik, dat geheimzinnige toegangspunt naar een wereld die zowel avontuurlijk als angstaanjagend was.

Om op de zolder te komen, moest ik een keuken trap gebruiken. De trap die je ook gebruikt om een lamp op te hangen aan het plafond. Terwijl ik de eerste paar treden beklom, voelde ik het koude metaal onder mijn voeten trillen bij elke stap. Mijn hart begon sneller te kloppen, zwaar en ritmisch, alsof het in mijn keel zat. De lucht voelde dikker, alsof er iets onzichtbaars in hing. Mijn handen grepen het trapje steviger vast; het klamme zweet maakte het glad en ik voelde hoe mijn vingers zich nog dieper in het metaal groeven.

Helemaal bovenaan stond ik op het uiterste puntje van de stang, mijn tenen balancerend op de smalle rand. Mijn knieën trilden lichtjes, en een koude rilling trok langs mijn ruggengraat omhoog, terwijl mijn nekharen overeind gingen staan. De stilte boven het luik was oorverdovend. Het enige geluid was mijn eigen ademhaling, die door mijn neus ontsnapte.

Met mijn handen trok ik mezelf omhoog door het nauwe gat in het plafond, terwijl ik het stukje plafondplaat eerst voorzichtig aan de kant moest schuiven. Mijn hart bonsde nu zo luid dat ik me afvroeg of iemand beneden het kon horen. Elke beweging moest geconcentreerd en zorgvuldig zijn, want één misstap betekende een val naar beneden, een val die ik niet durfde te visualiseren.